

συμφορά

συμφορά κ. **συφορά**, **η**, ουσ. [<αρχ. συμφορά]. **1.** μεγάλη δυστυχία, μεγάλη κακοτυχία, συνήθως απρόσμενη: «τον έχουν βρει ένα σωρό συμφορές». **2.** χαρακτηρίζει άτομο που θεωρούμε υπεύθυνο για κάποια μεγάλη δυστυχία: «αυτός ο πολιτικός υπήρξε συμφορά για την πατρίδα μας». **3.** χαρακτηρίζει άτομο που μας προξενεί μεγάλη ενόχληση ή στενοχώρια: «έχω έναν γείτονα που είναι σκέτη συμφορά με τις ιδιοτροπίες του»·

- *καλώς τηνε τη συμφορά, μονάχα να 'ναι μόνη, ευχετική έκφραση να μη μας έρθει και άλλη δυστυχία, και άλλη κακοτυχία, όπως αυτή που μας βρήκε, γιατί είναι γνωστό πως ενός κακού μυρία έπονται*·

- *μαύρη συμφορά*, πάρα πολύ μεγάλη δυστυχία, που συνήθως προέρχεται από το θάνατο αγαπημένου ατόμου: «είναι η δεύτερη φορά μέσα στο χρόνο που μαύρη συμφορά πλακώνει το σπιτικό τους». (Λαϊκό τραγούδι: *λυπήσου, χάρε, και την κοπέλα που τόσα χρόνια τον αγαπά κι αν θέλεις, διώξε απ' τις καρδιές μας αυτή τη μαύρη τη συμφορά*)·

- *συμφορά μου!* (σου! του! κ.λπ.) αλίμονό μου! (σου! του! κλπ.) και λέγεται όταν μας συμβαίνει ή όταν υποπτευόμαστε πως θα μας συμβεί κάτι πολύ δυσάρεστο: «πω πω συμφορά μου, τι έπαθα! || συμφορά σου, αν μάθουν πως έβαλες χέρι στο ταμείο!»·

- *της συμφοράς*, λέγεται για κάποιον ή για κάτι που δεν έχει αξία ή ποιότητα: «είναι δικηγόρος της συμφοράς || έχει μια δουλειά της συμφοράς || έχει ένα σπίτι της συμφοράς»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας